

трѣбва да се опече, за да може да се яде; сѣщото е и съ човѣка — вие може да влѣзете въ Небето само като опеченъ хлѣбъ; само тогава ще ви сложатъ на трапезата и ще ви разчупятъ. Защо Господь ви е далъ умъ, сърце, защо ви е далъ очи, уши, езикъ — трѣбва да размислите защо сѣ тѣ прѣдначинени. Азъ нахвърлямъ тия въпроси и ви оставямъ вие да размислите върху тѣхъ. Казвате: „Искамъ да служа на Бога“, но не разбирате какъ да служите. Зная хора, които ужъ разбиратъ окултнитѣ закони, но не могатъ да служатъ на Бога. Като ги знаятъ, тѣ трѣбва да умеятъ и да ги прилагатъ поне за своето собствено развитие. Нѣкои искатъ да имъ кажа много работи. философски и окултни; може да ви ги кажа, но, азъ искамъ да туримъ основа здрава и върху нея да градимъ, та всѣки камтъкъ, който поставиме, да бѣде хубаво издѣланъ и на мѣсто турнатъ — на жгъла. Прѣдстои ни велика задача — да оправимъ този свѣтъ. Азъ виждамъ, че туй здание, върху което е съграденъ сега животътъ, се събаря, и че единъ день Господь ще ни повика да градимъ ново. Но ще знаемъ ли да го градимъ, когато ни повика — ето въпросътъ. За да бждемъ готови, ние отсега трѣбва да се нахранимъ отъ онова млѣко, за което ви говорихъ. Да бждемъ така готови. щото единъ день, когато ни даде Богъ нова дреха, да не я оцапаме. Едни гарджета поискали майка имъ да ги прѣмѣсти въ друго гнѣздо; тя ги попитала: „Ами ще вземете ли съ васъ и оцапанитѣ си задници?“ — „И тѣхъ ще вземемъ“ — „Не може: ще оцапате и другото гнѣздо“. Нѣкои несмислени жени казватъ: „Защо Господь ме е направилъ жена?“ Ето защо: като жена